

vati zase tistega uvaževanja, ki mu gre . . . » Na koncu svojega lepega članka pa ocenja dr. Karásek jako obširno naš »Prešernov album«. Našteva vse članke in vse spise in vse pisatelje, ki so sodelovali pri »Prešernovem albumu«. Med drugim piše dr. Karásek: »Najdragocenejši dar, ki je bil pripravljen za Prešernov jubilej, je brez ugovora »Prešernov album«, ki je izišel kot poslednji sešitek »Ljubljanskega Zvona« in obenem separatno. To je pravzaprav cela knjiga, za katere izvedenje si je pridobil nenavadnih zaslug redaktor »Zvona«. Samo tisti, ki je kak takšen zbornik že kdaj sam urejal, ve, s kakšnimi velikanskimi težavami se sestavlja takšen »album«. Urednik mora sam temeljito poznati vse gradivo (vso snov), razvrstiti jo, najti posamna temata, a za ta temata sposobnih in pravih pisateljev. In kakšnega takta tu treba! Ta pisatelj odreče ti v zadnjem trenutku, čeprav je bil obljubil prispevek; zdaj moraš iskati drugega, ali pa moraš sam prijeti za pero . . . »Prešernov album« me spominja v marsičem našega »Kollarjevega zbornika« . . . Srečna misel je bila, da je v nekaterih novelah narisana tista razpoloženost, v kateri so nastale nekatere pesmi, ali pa se v njih slika okrožje (milieu), v katerem je Prešeren živel in pesnil. Nekatere črtice iztičejo in izražajo tako imenitno značaj pesnikov, da se ti zdi, kakor da si doživel v resnici posamezne trenutke iz življenja Prešernovega, in zato tudi razumeješ nekatere pesmi in prizore iz življenja pesnikovega boljše, nego če bi bilo vse to razloženo v suhoparnem znanstvenem tonu . . . »

Nimamo, žal, prostora, da bi mogli podati prevod cele kritike o »Prešernovem albumu«. Častno pa je za »Ljubljanski Zvon«, da tako odlična revija, kakršna je »Česka Revue«, tako obširno poroča o »Prešernovem albumu« in da ga ne more dosti prehvaliti.

Lepa študija drja Karáska je izišla tudi v separatnem odtisku. —k—

Poradnik językowy. Wydawca i redaktor odpowiedzialny: prof. Roman Zawiliński, Kraków. — Slovencem že dobro znani poljski profesor gosp. Zavilinski je z januarjem tekočega leta začel izdajati mesečnik »Poradnik językowy« (Svetovalec jezikovni). Njegovo stališče jasno izraža napis — biti hoče svetovalec. Objasnjeval bo pojave jezikovne, odstranjal dvomljivosti in negotovosti v pravilni rabi jezika, potem pa bo pridno zapisaval nove pojave iz življenja in razvoja poljske govornice. To je vse hvale vreden namen. Ko ima politika, literatura itd. celo vrsto tednikov, mesečnikov, zakaj naj ne bi imel jezik svojega glasila, da se v njem — pritoži? *Fr. Ilešič.*

Naše obnebjje

Zvezdoznanstven pregled za mesec marec. Okoli 21., ko dan najbolj raste, sta noč in dan enako dolga; solnce je prispelo do ravnika in ga prekoračilo, spomlad se je začela.

Luna stoji 13. popoldan v prizemlju, 27. dopoldne v odzemlju.

Venera je na svojem potovanju okoli solнца prišla daleč od zemlje ter se topi v solčni svetlobi, tako da je več ne vidimo.

Mars je še zmerom kralj nočnega neba, njegova svetloba prekaša zvezde prve velikosti.

Jupiter in Saturn hodita kakor dva prijatelja blizu skupaj ter se prikažeta vsako jutro na vzhodu pred solncem; proti koncu meseca se bodeta lahko opazovala že dve uri dolgo.

Prof. M. Vodušek.

Splošni pregled

† Alojzij baron Pražák, nekdanji justični minister v Taaffejevem kabinetu, je umrl dne 31. januarja, 60 let star. Pražák je bil moravski Čeh, in ko je bil l. 1881. imenovan za justičnega ministra, ni zatajil svojega slovanskega prepričanja. Živo je čutil, kakšna krivica se godi nam preziranim Slovencem, parijam med avstrijskimi narodi, v jezično-narodnostnem oziru pri sodiščih. Naš jezik ni imel do Pražákove dobe takorekoč nikakšne veljave. Pražák je prvi izdal sodiščem po slovenskem ozemlju ukaz, da morajo sodniki s slovenskimi strankami ustno in pismeno občevati v slovenskem jeziku. Izza Pražákovega ministirovanja je naš jezik v sodni dvorani ravnopraven. Za to prevažno naredbo, s katero je energični Pražák prisilil sovražno nam nizko in visoko birokracijo, da je morala pripoznati slovenski jezik ravnopravnim tudi pri justici, mu ostane slovenski narod večno hvaležen — tudi tedaj, ako nam najnovejša vsenemška burja odpihne še tiste drobtine ravnopravnosti, ki so nam jih doslej metali z bogato obložene mize za vrata ... Slava pravičnemu Pražáku!

Davorin Jenko je praznoval koncem meseca januarja 30letni jubilej kot kapelnik narodnega gledišča v Belgradu. Ob tej priliki poudarjajo vsi srbski listi velike zasluge našega rojaka za razvoj glasbene umetnosti v Srbiji. Дневни лист, Вечерни лист, Вечерне новости in drugi časniki mu posvečujejo posebne članke. Davorin Jenko, skladatelj našega »Napreja«, je bil rojen l. 1835. v Dvorjah na Kranjskem. Po absolviranih juridičnih študijah je prišel najprej v Pančevo, odtod pa l. 1865. v Belgrad. L. 1871. je postal kapelnik narodnega gledišča. Od tistega časa do danes je uglasbil Jenko nebroj srbskih pesmi, uglasbil je napev srbski narodni himni, 40 glediških glasbenih del in 7 uvertir. Jenko je, kakor pišejo imenovani srbski listi, vredni naslednik Kornelija Stankovića, očeta srbske narodne glasbe, in največja čast za Jenka je to, da njegove napeve poje celo srbstvo. Zasluge njegove je srbsko javno mnenje že zdavnaj pripoznalo, pa je naravno, da je Jenko častni član vseh važnejših društev. Tudi srbska akademija ga je imenovala za svojega člana. Kralj Aleksander mu je ob jubileju podelil red sv. Save. Gospod Jenko je stopil sedaj v pokoj, in mi mu želimo, da bi ga užival še dolgo vrsto let na veselje bratom Srbom, na čast Slovencem in vsem Jugoslovanom,

Popravki: Str. 122., v 2. vrsti od zdočaj nam. kakega čit. takega, — stran 124., v 10. vrsti od zgoraj nam. rekel čit. izrekel, — stran 126., v 19. vrsti od zgoraj nam. praškega čit. pruskega, — stran 130., v 5. vrsti od zg. nam. stare čit. stance ali, — stran 130., v 7. vrsti od zgoraj pred Romantiki vstavi: Nemški, — stran 131., v 3. vrsti od zgoraj nam. Neumansthal čit. Hermannsthal, — stran 131. v 14. vrsti od zgoraj nam. bolje čit.: dalje, — stran 131., v 3. vrsti od zdočaj nam. svetovalca čit. svetoborca, — stran 133., v 11. vrsti od zdočaj nam. nedolžno čit. nedosežno, — stran 135., v 17. vrsti od zgoraj nam. Ahn čit. Penn, — stran 135., v 13. vrsti od zdočaj namesto gospodje čit. »gospodje«. —